

XANTYPA

**VĚRA
ČÁSLAVSKÁ**
OSLAVUJE FILMEM

**FANTASTICKÝ SVĚT
KARLA MAYE**

**HELENA
DVOŘÁKOVÁ**
MÁ RADOKA I THÁLII

STEVE JOBS
V KOMIKSU

**MARTIN
KAMENÍK**
NEKONEČNÝ
BOJ S KORUPCÍ

**DROGY A DÉMONI
NAMIBIE**

HEYDRICHIÁDA

**DAGMAR BUREŠOVÁ,
ŠTĚPÁN HULÍK
A JAN PALACH**

**PŘÍMÁ VOLBA
PREZIDENTA?
KOHO ALE VOLIT?**

REŽISÉR

MIROSLAV KROBOT

Z ROLE DO ROLE

3,49 € / 105 SKK

■ Zelený pokoj

■ Příjímací sál

■ Zahrady Univerzity Palackého

■ Rokokový kabinet

rakouský trůn. Také je tu umístěna mramorová busta císaře Františka I. v odění římských císařů. Právě v tomto sále se měli setkat před slavkovskou bitvou rakouský císař František II. a ruský car Alexandr I. Tady se konala porada o strategii bitvy s císařem Napoleonem.

V ZELENÉM POKOJI NOCOVALI I JAN PAVEL II. A VÁCLAV HAVEL

Neříká se mu sál, ale pokoj, protože velikostí odpovídá útulnému, příjemnému pokoji. Proti ostatním sálům má několik předností. Jednak je to samostatný vchod z bočního schodiště ze dvora, takže není třeba procházet celým palácem. Jednak je opatřen příslušenstvím, tudíž jde o skvělé apartmá. Nacházejí se tu rokoková kamna, barokní intarzovaná skříň a novobarokní postel s nočními stolky z druhé poloviny 19. století. Pokoj vždy hostil významné návštěvy: papeže Jana Pavla II., Tomáše Garrigua Masaryka, Edvarda Beneše, i oba české prezidenty. V Zeleném pokoji se konala řada závažných jednání. K nejdůležitějším patří uzavření mírové smlouvy, tzv. Olomoucké punktace na konci roku 1850. Tuto událost připomíná pamětní deska umístěná mezi okny.

PRACOVNA V ROKOKOVÉM STYLU

Kabinet neboli pracovna je vyzdobena rokokovým štukem a vybavena kamny v téměř stylu ve tvaru rohu hojnosti. Najdeme zde předměty z pozůstalosti arcibiskupa Leopolda Prečana, například dva psací stroje z přelomu 19. a 20. století, mechanický počítací stroj, příruční pokladnu a kufřík na psací potřeby. Na podlaze spíše jako kuriozita leží medvědí kůže s vypreparovanou hlavou. Medvěď, někdejší dar od ruského cara Alexandra, bylo dopraveno na Hukvaldy a po smrti byla jeho kůže přivezena zpět do paláce. Tady poctivě hlídá.

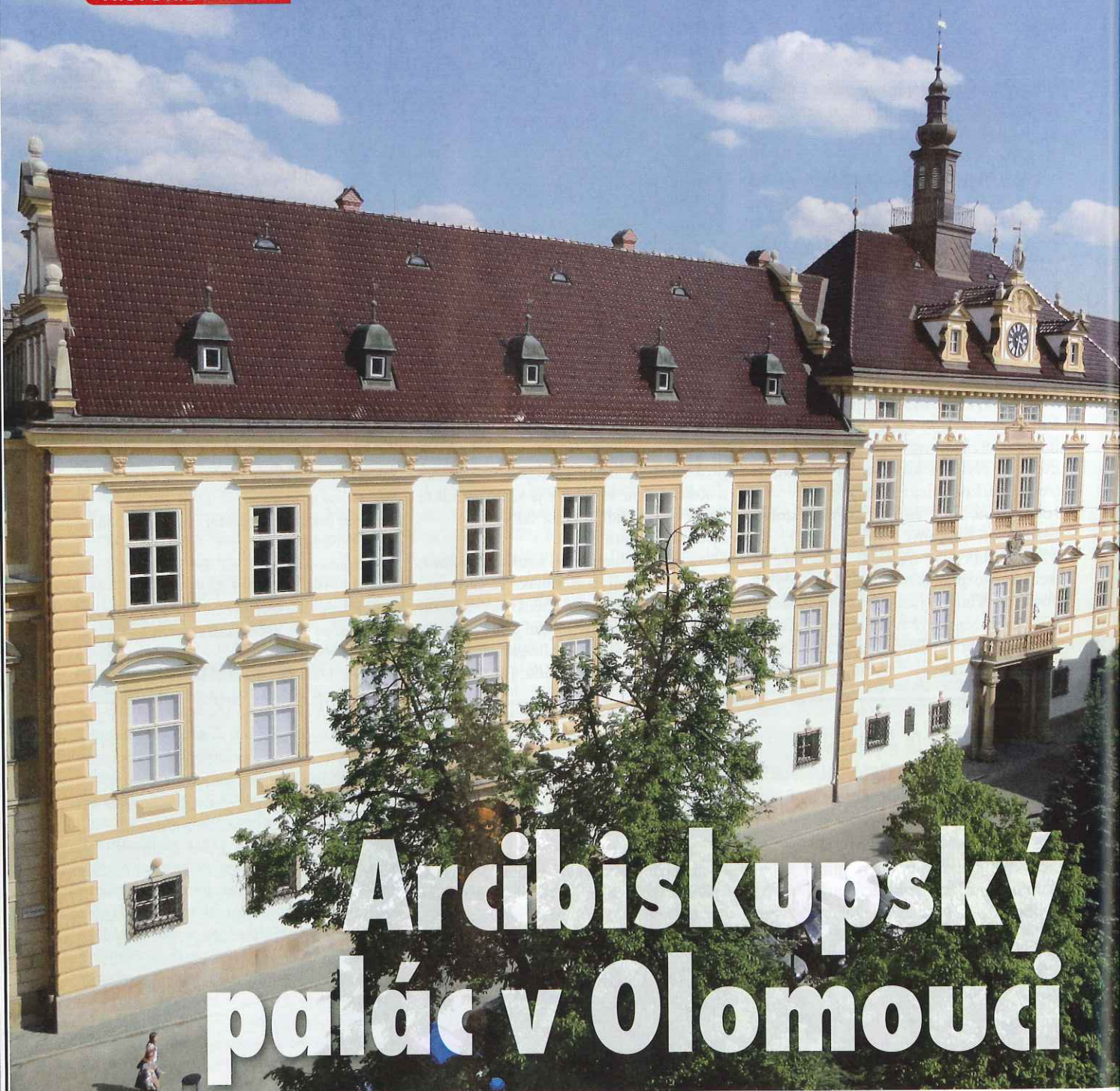
PREČANOVA KNIHOVNA A POKLAD

Prohlídkový okruh Arcibiskupským palácem začíná v Prečanově knihovně a končí ve výstavní místnosti. Knihovna je zachovaná v podobě, jakou jí dal arcibiskup Prečan v roce 1939 u příležitosti padesátého výročí svého kněžského svěcení. Malá místnost v závěru prohlídkového okruhu je nově zřízena pro dočasné výstavy.

Velké historické stavby vždycky skrývají nějaká tajemství, která postupně odhalují následníci. Tak se stalo i v polovině 90. let minulého století, kdy byl při provádění stavebně historického průzkumu v kanovnické rezidenci sousedící s Arcibiskupským palácem otevřen prostor za zazděným vchodem. A ejhle! Nalezen byl soubor uměleckých děl ze slonoviny z období od středověku do 19. století, takzvaný Prečanův poklad. Připomeňme, že Leopold Prečan byl nejen sběratelem umění, ale také mecenášem umělců, zvláště těch zaměřených na náboženskou tematiku. Nalezená sbírka byla ukryta po komunistickém převratu v únoru 1948. Dosud nebyla zdokumentována a vědecky zpracována. Jen její část můžeme vidět v expozici Arcidiecézního muzea v Olomouci.

SOUSEDNÍ ZAHRADY

V sousedství paláce má sídlo Univerzita Palackého, které patří v zadní části velké parky a veřejné plochy. Jejich obnovení probíhalo současně s rekonstrukcí Arcibiskupského paláce a obojí bylo financováno v rámci Regionálního programu Střední Morava spolu s dotacemi Evropské unie (celkově stála rekonstrukce téměř 26 milionů Kč, z toho evropská dotace činila 22 milionů). Příjemné prostředí bude určitě sloužit jako osvěžení nejen „biflujícím“ se studentům, ale i veřejnosti. Vždyť zeleně není nikdy dost, zejména když je krásně upravená. Jistě sem vítají i mnozí návštěvníci Arcibiskupského paláce. X

Arcibiskupský palác v Olomouci

text VĚNCESLAVA DEZORTOVÁ, **foto** AUTORKA, FILIP MACHÁČEK a ANTONÍN BASLER, ARCIBISKUPSTVÍ OLOMOUCKÉ

Rezidence olomouckých arcibiskupů se přesně před rokem, poté, co byla velkoryse zrekonstruována, poprvé v historii otevřela veřejnosti.

ROZKVĚTY A POŽÁRY

Původní renesanční palác v místě dnešní rezidence začal stavět olomoucký biskup Stanislav Thurzo na počátku 16. století. Stavba pokračovala i za jeho nástupců, jenže v době třicetileté války došlo k drancování a vážnému poškození objektu. Další zkázu přinesl požár v roce 1661. Nový rozkvět zaznamenal palác o několik let později, kdy ho biskup Karel II. Lichtenstein-Castelcorn nechal rozšířit a přestavět v barokním slohu.

V roce 1904 palác opět vyhořel. Rekonstrukci, která trvala do roku 1915, řídil arcibiskup František Bauer, proslulý stavebník. Nechal přistavět ještě arcibiskupský kněžský seminář a kapli

Jana Sarkandra. Podoba paláce z této doby se v podstatě zachovala až do současnosti. Je třeba zmínit, že v socialistické éře se palác stal doživotním domácím vězením pro arcibiskupa Josefa Karla Matochu. Tohoto profesora křesťanské filosofie na Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě v Olomouci jmenoval papež Pius XII. arcibiskupem 23. března 1948, tedy krátce po komunistickém převratu. Neuplynuly ani dva roky a Matocha byl bez obvinění i bez soudu internován ve své rezidenci. Měl zakázán veškerý styk s veřejností i s církevními hodnostáři, nesměl číst ani noviny, poslouchat rozhlas. Dožil pod dohledem příslušníků StB; zemřel v roce 1961.